

22:1-8 The send-off

1. Malbim to 22:2

התנאי שהתנה משה עם בני ראובן ובני גד לא היה רק שילכו חלוצים עד אחר הכיבוש, רק משה ע"ה [יהושע?] הוסיף וצוה אותם שיעמדו שמה גם עד אחר חלוק.

The condition which Moshe set with Reuven and Gad was only that they go as warriors until after conquest, but Yehoshua added and instructed that they remain there until after division.

2. Midrash, Bereishit Rabbah 35:3

רבי יצחק ורבי יוחנן ורבי יודן גיורי הלכו לשמוע תורה מר"ש בן יוחאי, אית דאמרי פרשת נדרים ואית דאמרי פרשת נסכים ונטלו הימנו רשות והמתינו שם עוד יום אחד, אמרו צריכים אנו ליטול ממנו רשות פעם שנית, חד מנהון דרש ואמר להון כבר כתיב (יהושע כב) ויברכם יהושע וישלחם וילכו לאהליהם, מה תלמוד לומר גם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם? אלא בשעה שהיו ישראל מכבשים ומחלקים את הארץ היה שבט ראובן וגד עמהם ועשו י"ד שנה, נטלו רשות מן יהושע ללכת לאהליהם ושהו שם עוד ימים אחרים וחזרו ונטלו ממנו רשות עוד פעם שנייה לכך נאמר וגם כי שלחם וגו'.

אמר רבי יודן שבט ראובן וגד בני פמליא של יהושע וליוה אותן עד הירדן, וכיון שראו שנתמעטה פמליא שלו חזרו וליוו אותו עד ביתו. Rabbi Yitzchak, Rabbi Yochanan and Rabbi Yudin the Ger went to learn Torah from Rabbi Shimon bar Yochai; some say about nedarim, others about libations. They asked permission [to depart], then waited another day. They asked: Must we ask permission again? One of them taught: Yehoshua 22 says, "And Yehoshua blessed them and sent them, and they went to their tents," why does it then say, "Also, for Yehoshua sent them to their tents and blessed them"? When Israel conquered and divided the land, Reuven and Gad were with them, for fourteen years. They asked permission from Yehoshua to go to their tents, and then they waited more days, and returned and asked permission a second time. Thus it says, "Also, for Yehoshua sent them, etc."

Rabbi Yudin said: Reuven and Gad were part of Yehoshua's entourage. He escorted them to the Yarden, and when they saw how his entourage would be reduced, they returned and escorted him home [and so needed to leave again].

3. Malbim to 22:8

בנכסים רבים. כי מקנה רב היה לבני ראובן וגד ולא לחצי מנשה: חלקו. פ' עם אחיהם שנשאר לשמור את עריהם, כי רק ארבעים אלף מהם עברו את הירדן (למעלה ס' ד), שהם פחות משליש ממספרם בפרשת פנחס.

"With great wealth" – For Reuven and Gad had great cattle, but the half of Menasheh did not.

"Divide it" – With their brothers who had remained to guard their cities, for according to 4:13 only 40,000 of them crossed the Yarden – less than 1/3 of their count in Parshat Pinchas.

22:9-12 Breakaway!

4. Malbim to 22:9

יהושע קראם אל עירו תמנת סרה אשר בהר אפרים ומשם שלחם, והם לא הלכו משם למזרח לעבור את הירדן רק הלכו לשילה שהיה בקצה צפונית לנחלת יוסף להתפלל במקדש ד' שמה ולקחת רשות מישראל שנאספו שמה

Yehoshua called them to his city of Timnat Serach on Mount Ephraim, and sent them from there. They did not go east to cross the Yarden, but they went to Shiloh, the northern edge of Yosef's portion, to pray in Gd's Sanctuary and gain permission from the Jews gathered there.

5. Abarbanel, pg. פה

אל שתי הבחינות האלה מהחטא אמר שתי פעמים "וישמעו בני ישראל", כי בראשונה אמר "וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן וגו' אל עבר בני ישראל", ר"ל כאילו עשו ראש בפני עצמם, וזהו אמרו "אל עבר בני ישראל". ולבחינה השנית מפאת מה שחטאו בינם למקום יתברך אמר פעם שנית "וישמעו בני ישראל ויקהלו שילה וגו'" כי באו שילה למשכן ד' לקנא את קנאתו...

For these two aspects of the sin it said twice "And Israel heard". At first it said, "And Israel heard it said: Behold, Reuven has built... opposite Israel," as though they had set their own head, "opposite Israel." For the second aspect, their sin between them and Gd, it said at a second time, "And Israel heard, and they gathered to Shiloh," for they came to Shiloh, Gd's Mishkan, in outrage for Gd.

22:13-20 A diplomatic mission

6. Bamidbar 31:6

וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלְּךָ לְמַטֵּה לְצַבָּא אֹתָם וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לְצַבָּא וְכָל־יְהוָה וְחַצְצָרוֹת הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ:

7. Malbim to 22:13-14

שלחו את פנחס להוכיחם על דבר ד', ועשרה נשאים להתוכח עמם במה שנוגע לישראל:

They sent Pinchas to rebuke them regarding Gd, and the ten leaders to debate them on Israel's matters.

8. Bamidbar 25:1-9

(א) וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל־בנות מואב: (ב) ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: (ג) ויצמד ישראל לבצל פֶּעוֹר ויחר־אף ד' בִּישְׂרָאֵל:....

9. Rashi to 22:19

אם טמאה ארץ אחזתכם - שלא בחר הקב"ה להשרות בה שכינתו:

If your lot is impure – that Gd has not chosen to manifest His Shechinah there.

10. Metzudat David to 22:19

אם בעיניכם טמאה ארץ אחזתכם לפי שאין המשכן שם ובעבור זה תחשבו לומר שאין השגחת המקום עליכם רק ע"י אמצעות השר השורר ואליו תעשו המזבח לעולה וזבח:

If your lot is impure in your eyes because the Mishkan is not there, and therefore you think that Gd is only watching you via an authorized agent, and you wish to build an altar for the agent, for offerings.

11. Rabbi Avraham Bornstein, Avnei Nezer Yoreh Deah 454:33

ישיבת א"י וירושלים יש בה ג' ענינים. א' מ"ע דישיבת ארץ, ובוה אין חילוק בין א"י וירושלים.. הב' מצות התלויות בארץ, ובוה יש יתרון לירושלים על שאר א"י בזמן המקדש שיש בה מצות יתרות אכילת קדשים ומע"ש ולהתפלל בביהמ"ק שער השמים... הג' מסתברא לדור במקום מקודש וקדוש לשכינה. וזה אף קודם כיבוש ישראל... אך זה בגליל ויהודה. אבל עבר הירדן [אף] דכתיב [יהושע כ"ב י"ט] "ואם טמאה ארץ אחזתכם"... לפי האמת אינה בממשלת שר השורר חוצה ואינם דומין לישראל שבח"ל, דכיון שכבשה ישראל ונתקדשה בקדושת א"י שוב אינה תחת ממשלת השר. ומ"מ קודם כיבוש ודאי היתה תחת ממשלת השר, ובוה"ז למ"ד לא קידשה לעת"ל מדאורייתא חזרה לממשלת השר...

Living in Israel vs. Jerusalem involves three matters: (1) The mitzvah of living in the land, for which there is no difference between Israel and Jerusalem... (2) The land-dependent mitzvot, for which Jerusalem has a level above the rest of the land when there is a Beit haMikdash, for it has the extra mitzvot of eating sanctified items and *maaser sheni*, and praying in the Beit haMikdash, the gate of heaven... (3) Logically, it is better to live in a sacred place, holy to the Shechinah. This was true even before the conquest of Israel... But this is only in Galil and Yehudah. For the other side of the Yarden, even though Yehoshua 22:19 says, "And if your lot is impure"... in truth, it is not under the authority of an authorized agent outside [Israel], and it is not like a Jew living outside Israel, for once Israel conquered it, it was consecrated with the sanctity of Israel, and it is no longer under the authority of an agent. However, before conquest it certainly was under the authority of an agent, and in our day, within the view that its biblically authorized sanctity was not eternal, it returned to the authority of an agent.

22:21-29 The explanation

12. Talmud Yerushalmi, Berachot 9:1

מה ההן דכתיב "קל אלקים ד' קל אלקים ד' הוא יודע"? אמר להן: "הם יודעים" אין כתיב כאן אלא "הוא יודע" כתיב. אמרו לו תלמידי: רבי! לאלו דחית בקנה, לנו מה אתה משיב? אמר להן: שלשתן שם אחד, כאינש דאמר בסילייוס קיסר אגוסטוס.

What is "Kel Elokim HaShem, Kel Elokim HaShem, He will know"? He replied: It does not say "They will know" but "He will know." His students said to him: Our master! You pushed these away with a reed; what will you respond to us? He said to them: All three are one Name, like one who says, "Vasilius (?) Caesar Augustus".

13. Talmud Yerushalmi, Shekalim 3:2

רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן: בתורה ובנביאים ובכתובים מצאנו שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שהוא צריך לצאת ידי המקום. בתורה מניין דכתיב [במדבר לב כב] "והייתם נקיים מד' ומישראל", בנביאים מניין דכתיב [יהושע כב כב] "קל אלקים ד' וגו' וישראל הוא ידע", בכתובים מניין דכתיב [משלי ג ד] "ומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם".

Rabbi Shemuel bar Nachman cited Rabbi Yonatan: We find in Torah, Prophets and Writings that one must satisfy others as one must satisfy Gd. Bamidbar 32:22 says, "And you shall be innocent from Gd and from Israel." Yehoshua 22:22 says, "Kel Elokim HaShem... and Israel will know." Mishlei 3:4 says, "And find favour and [a reputation for] good insight in the eyes of Gd and Man."